

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 41Csp/58/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118206758
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Augustínová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2019:5118206758.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Lenkou Augustínovou v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, zastúpeného právnym zástupcom: JUDr. Oskar Chnápko, advokát, so sídlom Komenského 3, 974 1 Banská Bystrica 1, proti žalovanej: J. E., V. XX.XX.XXXX, B. P. V. XXX/X, XXX XX Q. V. R., štátny občan SR, v konaní o zaplatenie 1 182,54 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1 182,54 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1 182,54 eur od 08.06.2017 do zaplatenia, a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobu žalobcu zamietla.

III. Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobným návrhom doručeným Okresnému súdu Žilina dňa 19.04.2018 sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 1 182,54 eur, úrokov vo výške 106,58 eur, úrokov zo zostatku nesplatenej istiny 1 182,54 eur vo výške 25,50 % ročne zo sumy 1 182,54 eur od 08.06.2017 do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 1 182,54 eur od 08.06.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 23.05.2013 právny predchodca žalobcu ako veriteľ (ďalej len žalobca) a žalovaná ako dlžník uzavreli zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX súčasťou ktorej boli VOP a OP. Na základe zmluvy žalobca poskytol žalovanej úver podľa zmluvy, a to vo výške 1 500 eur. Žalovaná sa zaviazala vrátiť žalobcovi poskytnuté peňažné prostriedky v splátkach s lehotou splatnosti dohodnutej v zmluve. V dobe uzatvorenia zmluvy žalovaná splatila svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé platby a spôsob ich započítania sú v listine aktuálny stav úveru. Žalobca si v konaní voči žalovanej uplatňuje istinu nesplateného úveru, zmluvné úroky vo výške 25,50 % ročne a zákonné úroky z omeškania vo výške 5,25 % ročne. Dátum začatia úročenia percentom z dlžnej istiny je daný dňom 08.06.2017 nasledujúcim po dni, od ktorého si žalobca uplatňuje úroky vyčíslené (zmluvné aj sankčné spolu), a to za obdobie od uzavretia zmluvy do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru ako položka Aktuálny stav úveru - pohľadávkový účet úroky a za obdobie od vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru do vyhotovenia listiny aktuálny stav úveru zo dňa 07.06.2017 ako položka aktuálneho stavu úveru - úroky na účte ČR čerpanej rezervy. Ďalej uviedol, že v zmysle OP vznikla žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi aj príslušenstvo pohľadávky. Žalovaná k dnešnému dňu svoj dlh voči žalobcovi neuhradila, preto sa žalobca domáha nároku na zaplatenie súdnou cestou.

3. Žalovaná sa k podanej žalobe v súdom stanovenej lehote písomne vyjadrila podaním zo dňa 13.11.2018. Namietala dôvod, aj výšku pohľadávky žalobcu. Uviedla, že predmetná zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., a teda úver je bezúročný a bez poplatkov. Zmluvu považovala aj za absolútne neplatnú v súlade s § 39 OZ pre rozpor s dobrými mravmi, ako aj v súlade s § 37 OZ. Uviedla, že žalobca jej poskytol úver za cenu prevyšujúcu priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami. Tvrdila, že žalobca využil jej tieseň, neskúsenosť, ľahkomyselnosť a rozrušenie. Poukázala, že na úver zaplatila 1 741,77 eur a požičala si 1 500 eur.

4. Žalobca v podanej replike zo dňa 04.01.2019 poprel skutkové tvrdenia žalovanej. Mal za to, že predmetná zmluva obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z.z., a teda zmluvu nemožno považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Bol názoru, že úroková sadzba vo výške 25,5 % nie je v rozpore s § 39 OZ.

5. Žalovaná v replike zo dňa 27.03.2018 uviedla, že zmluva je v rozpore so zákonom. Zotrvála na absencii náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z.. Mala za to, že žalobca konal nekalo, použil nekalé praktiky, obchádzal zákon a konal v rozpore s dobrými mravmi. Uviedla, že jedine súd môže určiť, či úver je bezúročný a bez poplatkov a či je zmluva neplatná.

6. Žalobca v podaní zo dňa 23.04.2019 uviedol, že úver vyhlásil za predčasne splatný dňa 13.10.2014, na čo žalovanú upozornil listom zo dňa 25.09.2014. Potvrdil, že žalovaná zaplatila k úveru sumu 1 741,77 eur. Mal za to, že zmluvné úroky s poukazom na § 503 Obchodného zákonníka patria aj po vyhlásení predčasnej splatnosti. Bol názoru, že je možné uplatňovať súbežne zmluvné úroky a úroky z omeškania.

7. Okresný súd vo veci samej nariadil pojednávanie na deň 03.10.2019, ktorého sa zúčastnil len právny zástupca žalobcu. Právny zástupca žalobcu pred súdom uviedol, že sa pridrižiava argumentácie v písomnom styku so súdom. K sume 106,58 eur predstavujúcej zmluvné úroky uviedol, že k tejto sa nevie vyjadriť. Trval na tom, že aj po vyhlásení predčasnej splatnosti existuje právny nárok na zmluvné úroky. Žalovaná sa na pojednávanie bez ospravedlnenia nedostavila, hoci bola riadne a včas predvolaná.

Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ust. § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa ust. § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len "zákon"), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a) a b) zákona, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 9 ods. 2 zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení nariadenia Vlády SR č. 20/2013 Z. z. výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa článku 8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

Podľa § 132 ods. 1 CSP v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

Podľa § 132 ods. 2 CSP opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.

Podľa § 132 ods. 3 CSP žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

Podľa § 150 ods. 1 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

Podľa § 191 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

Podľa § 37 ods. 1 a 2 OZ právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. Právny úkon, ktorého predmetom je plnenie nemožné, je neplatný.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 1 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov obsiahnutých v spisovom materiáli a zistil, že dňa 23.05.2013 strany sporu uzavreli úverovú zmluvu - dostupnú pôžičku č. XXXXXXXXXXXX. V rámci tejto zmluvy sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej úver vo výške 1 500 eur. Žalovaná bola podľa zmluvy zaviazaná vrátiť žalobcovi poskytnuté peňažné prostriedky v splátkach vo výške 63,62 eur. Žalovaná porušila svoj zmluvný záväzok, poskytnutý úver splatila len čiastočne. Na zmluvu zaplatila sumu 1 741,77 eur. Uvedené skutočnosti považoval okresný súd za nesporné. Nesporné v danej veci

medzi stranami sporu rovnako bolo, že žalobca vyhlásil dňa 13.10.2014 okamžitú splatnosť úveru, o čom žalovanú informoval listom zo dňa 25.09.2014.

9. Súd právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou právne posúdil ako zmluvu o úvere § 479 Obchodného zákonníka. Aj keď súd posúdil zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovanou ako zmluvu o úvere, teda absolútny obchod v zmysle § 261 ods. 3 Obchodného zákonníka, zároveň predmetnú zmluvu vyhodnotil ako spotrebiteľskú zmluvu v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka, keď žalobca je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, pri uzatvorení predmetnej zmluvy vystupoval v pozícii dodávateľa v zmysle § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Žalovaná pri uzatváraní a plnení predmetnej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, a teda je potrebné ju v zmysle § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v uvedenom znení považovať za spotrebiteľa. Predmetnú zmluvu súd vyhodnocoval aj za aplikácie zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Žalobca je veriteľom a žalovanú možno považovať za spotrebiteľa v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na to, že predmetnou zmluvou sa zaviazal poskytnúť žalobca ako dodávateľ žalovanej ako spotrebiteľovi dočasné peňažné prostriedky a žalovaná ako spotrebiteľ sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené s úverom, okresný súd má za to, že zmluva uzavretá medzi nimi spĺňa základné náležitosti spotrebiteľského úveru v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorá skutočnosť nebola tiež medzi stranami sporná.

10. Keďže súd ustálil, že zmluva uzatvorená so žalovanou je zmluvou o spotrebiteľskom úvere a vzťahuje sa na ňu zákon č. 129/2010 Z.z., súd najskôr ex offio zisťoval, či predmetná zmluva má všetky povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.. Navyiac aj žalovaná namietala, že zmluva neobsahuje obligatórnu náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona. Okresný súd však dospel k záveru, že predmetná zmluva o úvere obsahuje všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z.z. (§ 9 ods. 2), a to vrátane namietanej absencie náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona. V tejto súvislosti okresný súd odkazuje najmä na rozsudok NS SR sp. zn. 3 Cdo/146/2017 zo dňa 28.02.2018, podľa ktorého ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivkej splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky; ako aj následnú zaužívanú súdnu prax. Predmetný úver, keď spotrebiteľská zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti a je v predpísanej forme, tak nemožno vyhodnotiť ako bezúročný a bez poplatkov.

11. Rovnako nemožno prisvedčiť názoru žalovanej, že úroková sadzba vo výške 25,5 % je neprimerane vysoká, a tak v rozpore s dobrými mravmi. Okresný súd udáva, že RPMN ku dňu 31.03.2013, tak ako vyplýva zo súhrnných informácií o údajoch novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch za 1. štvrtrok 2013 predstavuje pri spotrebiteľských úveroch vo výške 1 500 eur s dobou trvania 1 - 5 rokov hodnotu 20,44 %. Nariadenie vlády č. 87/1995 Zb. ustanovilo, že odplata nesmie pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi prevýšiť dvojnásobok priemernej RPMN pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Ak teda v danej veci úroková sadzba predstavovala 25,5 % ročne, RPMN 28,70 % a priem. RPMN 48,52 % nemožno hovoriť o rozpore s dobrými mravmi, a teda v tejto spojitosti o neplatnosti zmluvy v súlade s § 39 OZ, tak ako namietala žalovaná. Pokiaľ ide o posudzovanie neplatnosti zmluvy z dôvodu zneužitia tiesne, neskúsenosti, ľahkomyselnosti a rozrušenia žalovanej zo strany žalobcu, okresný súd má za to, že uvedené zneužitie zostalo len v rovine tvrdenia žalovanej bez následného preukázania, a teda okresný súd konštatuje, že žalovaná v tomto smere neuniesla dôkazné bremeno. Na tomto mieste okresný súd uvádza, že sporové konanie podľa Civilného sporového poriadku je ovládané dispozičnou a prejednacou zásadou. Strana súdneho konania má povinnosť tvrdenia, obsahom ktorej je uvádzanie skutočností rozhodných k posúdeniu jeho nároku a povinnosť dôkaznú, obsahom ktorej je označovanie a predkladanie dôkazov. Strana sporu je povinná najskôr relevantné skutkové tvrdenia predniesť a následne je povinná preukázať ich pravdivosť relevantnými dôkazmi. Žalovaná k tomuto svojmu skutkovému tvrdeniu nepredložila súdu žiadne dôkazy. Tiež v konaní nebolo zistené, že by žalobca konal nekalo, alebo konal bez náležitej odbornej starostlivosti, či použil nekalé praktiky, obchádzal zákon a používal v predmetnom prípade ustanovenia v zmluve, ktoré by spôsobovali nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa. Vychádzajúc z uvedeného tak nebolo možné predmetnú zmluvu vyhodnotiť ako neplatnú ani v tomto smere (§ 39 OZ). Zároveň tiež nebolo možné vyhodnotiť predmetnú zmluvu neplatnou v súlade s § 37

OZ. Okresný súd má za to, že predmetná zmluva je určitým a zrozumiteľným právnym úkonom. Rovnako nie je možné na základe zisteného skutkového stavu veci dospieť k záveru, že by žalovaná nekonala pri uzatváraní zmluvy slobodne a vážne, alebo že by sa jednalo o nemožné plnenie. Preto tvrdenia žalovanej o neplatnosti zmluvy podľa § 37 OZ sú absolútne nepodložené.

12. Súd nemal pochybnosti o tom, že po neúspešných pokusoch žalobcu o vrátenie poskytnutého úveru, stal sa dňa 13.10.2014 celý úver splatný a žalobca žalovanú vyzval na bezodkladné zaplatenie celého dlhu.

13. Rovnako súd nemal pochybnosti o výške uplatnenej istiny 1 182,54 eur ako objemu požičaných finančných prostriedkov žalobcom žalovanej. Uvedená istina 1 182,54 eur vyplýva z predloženého aktuálneho stavu úveru. Žalovaná istinu poskytnutú žalobcom nevrátila. V konaní nebola spochybnená uplatnená istina 1 182,54 eur, ani preukázaný opak, že by bola istina 1 182,54 eur žalovanou uhradená, preto okresný súd istinu 1 182,54 eur žalobcovi ako dôvodnú priznal.

14. Žalobca si popri istine uplatnil i úroky z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1 182,54 eur od 08.06.2017 do zaplatenia. Okresný súd konštatuje, že nárok na úroky z omeškania s plnením peňažného dlhu vzniká bez ohľadu na to, čo spôsobilo omeškanie. Úroky z omeškania možno priznať iba od toho času, keď sa dlžník dostal do omeškania. Základným predpokladom vzniku nároku na úroky z omeškania je teda existencia omeškania s plnením peňažného dlhu a základným predpokladom takéhoto omeškania je existencia pohľadávky, t.j. práva na peňažné plnenie a jej zročnosť. Žalobcovi tak vzniklo právo na úroky z omeškania vo výške stanovenej zákonom, teda podľa vyššie uvedených ustanovení § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 ods. 1 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z.. Súd pri posudzovaní tohto nároku mal za to, že žalovaný sa dostal do omeškania prvým dňom po zosplatnení úveru 13.10.2014, t.j. dňom 14.10.2014. Avšak súd viazaný rozsahom žaloby, priznal žalobcovi nárok na úrok z omeškania odo dňa 08.06.2017, tak ako si žalobca v podanej žalobe uplatnil. V rozhodnom čase pre určenie výšky úroku z omeškania bola výška základnej úrokovej sadzby ECB vo výške 0,25 % ročne (súd má o tomto vedomosť zo svojej činnosti, § 186 CSP). Žalobcovi tak vznikol nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5,25 % ročne z priznanej sumy 1 182,54 eur, tak ako žiadal žalobca, od 08.06.2017 do zaplatenia, preto mu súd tento nárok priznal.

15. Žalobcovi však súd nepriznal uplatnený zmluvný úrok vo výške 25,50 % ročne zo sumy 1 182,54 eur od 08.06.2017 do zaplatenia, resp. nepriznal žalobcovi zmluvný úrok vo výške 25,50 % ročne po dátume splatnosti, t.j. po dátume 13.10.2014. Okresný súd mal za to, že zmluvný úrok ako odplata (cena) za poskytnuté peňažné prostriedky prislúcha veriteľovi len za dojednanú dobu poskytnutia úveru. Úroky predstavujú osobitnú peňažnú náhradu, súvisiacu s poskytnutím finančných prostriedkov, pričom sú splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Preto úrok po splatnosti úveru, t.j. po 13.10.2014, žalobcovi neprislúcha. Zosplatnením úveru, ako už zo samotného pomenovania danej právnej skutočnosti vyplýva, nastáva predčasne splatnosť úveru, dochádza teda k zmene pôvodných podmienok, za ktorých bol úver poskytnutý. Po zosplatnení úveru sa dlžník, pokiaľ v určenej lehote neuhradí dlh, dostáva do omeškania a nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. Opačný výklad by znamenal dvojnásobné úrokové zaťaženie spotrebiteľa/dlžníka (rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/301/2015 zo dňa 29.05.2015, sp. zn. 10CO/229/2018 zo dňa 25.10.2018). Okresný súd zároveň v tomto smere upriamuje pozornosť na závery rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS 476/2012, týkajúceho sa skutkovo a právne obdobnej veci. Ústavný súd SR v danej veci odmietol sťažnosť smerujúcu proti záverom všeobecných súdov, v zmysle ktorých má veriteľ nárok na zaplatenie dohodnutého úroku z úveru iba do dňa, kedy prehlásil úver za predčasne splatný s tým, že po tomto termíne žalobcovi nevzniká právo na zaplatenie dohodnutého úroku z úveru, ale iba úroku z omeškania v súlade s ust. § 369 Obchodného zákonníka. V tomto smere súd poukazuje aj na rozhodnutie R 59/1998, z právnej vety ktorého vyplýva, že veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť už iba úroky z omeškania.

16. Rovnako okresný súd žalobcovi nepriznal nárok na úroky vo výške 106,58 eur. Žalobca v podanej žalobe neopísal všetky rozhodujúce skutočnosti, o ktoré opiera svoj nárok na úroky vo výške 106,58 eur. V žalobe absentujú skutkové tvrdenia, bez ktorých nie je možné posúdiť rozsah, resp. dôvodnosť rozsahu uplatneného nároku na úroky vo výške 106,58 eur. V žalobe je síce uvedené, že sa jedná o úroky, avšak z podanej žaloby nevyplýva za aké konkrétne obdobie tento nárok vznikol. Okresný súd uvádza, že bolo povinnosťou žalobcu úplne a pravdivo uviesť akým spôsobom je vypočítaná suma 106,58 eur a tieto rozhodné skutočnosti aj preukázať. Okresný súd má za to, že riadna špecifikácia

požadovanej sumy 106,58 eur, čo do dôvodu aj výšky, a v tej súvislosti aj riadne vymedzenie času jej „existencie“ (t.j. vymedzenie momentu vzniku, trvania a zániku uplatneného nároku na úroky 106,58 eur - časovo ohraničené obdobie) je nevyhnutným predpokladom toho, aby súd mohol posúdiť dôvodnosť rozsahu uplatňovaného nároku 106,58 eur. Okresný súd má za to, že v podanej žalobe bolo nevyhnutné uplatňovaný nárok vo výške 106,58 eur skutkovo vymedziť v takej miere, aby bolo možné uplatňovaný nárok jednoznačne skutkovo identifikovať. Okresný súd zdôrazňuje, že je procesne neprípustné, aby žalobca svoju povinnosť opísať rozhodujúce skutočnosti nahradil odkazom na pripojené listinné dôkazy. Takýto postup by v konečnom dôsledku znamenal nahradenie bremena tvrdenia vyčítaním skutočností z listinných dôkazov súdom. Listinné dôkazy však môžu slúžiť len na preukázanie tvrdení žalobcu. Postup súdu, kedy by vlastnou činnosťou iniciatívne z dotknutých označených predložených listín žalobcom zisťoval rozsah dôvodnosti jeho žaloby, by bol v priamom rozpore so základným princípom rovnosti strán sporu v konaní a úplne by deformoval pozíciu súdu v štandardnom kontradiktórnom konaní. Navyiac okresný súd dopĺňa, že žalobcovi dal priestor v rámci pojednávania po predbežnom právnom posúdení na uvedenie rozhodných skutkových tvrdení v tomto smere, avšak právny zástupca žalobcu na pojednávaní pred súdom uviedol, že sa nevie k sume 106,58 eur vyjadriť. Okresný súd má zároveň v prípade danej žaloby za to, že absencia vyššie uvedených náležitostí žaloby vo vzťahu k nároku vo výške 106,58 eur nezakladá postup v súlade s § 129 CSP, keďže napriek absencii uvedených náležitostí nemá žaloba také procesné nedostatky, pre ktoré nemožno v konaní pokračovať a ktoré by bránili jej vecnému prejednaniu. Nemožno konštatovať, že z predmetnej žaloby by nebolo zrejmé čoho sa týka a čo sa ňou sleduje, alebo že by bola neúplná alebo nezrozumiteľná.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

17. O trovách konania súd rozhodol na základe ustanovenia § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že žalobca má voči žalovanej ako plne úspešná strana sporu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania (súd vychádzal len z uplatnenej istiny, z ktorej bol vyrubovaný aj súdny poplatok). Na tomto mieste okresný súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/229/2018 zo dňa 25.10.2018.

Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.